

Ούτε ίχνος ἐπιστήμης στά σενάρια τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς!

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΦΡΕΝΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

Τὰ τελευταῖα χρόνια βομβαρδιζόμαστε ἀσταμάτητα ἀπό ἀνακοινώσεις σχετικά μέ τό πώς ὁ ἄνθρωπος μέ τίς ἀνεξέλεγκτες ἐκπομπές διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα προκαλεῖ τό φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου πού προκαλεῖ τήν ὑπερθέρμανση τοῦ πλανήτη ἡ ὁποία μέ τή σειρά της προκαλεῖ τό λιώσιμο τῶν πάγων στούς πόλους, μέ ἀποτέλεσμα νά προκαλεῖται ἄνοδος τῆς στάθμης τῆς θάλασσας ἡ ὁποία μέ τή σειρά της ἀπειλεῖ νά μᾶς πνίξει καί νά μὴν μᾶς ἀφήσει οὔτε μισή σπιθαμή χώματος γιά νά ζήσουμε! Τό μέλλον φαντάζει δυσοίωνο σέ ἕνα περιβάλλον διόλου φιλικό γιά τόν ἄνθρωπο. Καλωσορίσατε στήν πράσινη ἐποχή. Τήν ἐποχή πού ὅλες οἱ κυβερνήσεις τοῦ “πολιτισμένου” κόσμου συνειδητοποίησαν τό πρόβλημα καί ἀποφάσισαν πάση θυσία νά... σώσουν τόν πλανήτη μέ τήν ἐφαρμογή τῶν πολύ trendy πράσινων πολιτικῶν, μέ τήν πράσινη βιομηχανία, μέ τό σύμφωνο τοῦ Κιότο, μέ τό παγκόσμιο

περιβαλλοντολογικό συνέδριο τῆς Κοπενχάγης, μέ πανευρωπαϊκά οικολογικά κόμματα νά κινοῦν τά νήματα, μέ τήν ἀγχόνη πάνω ἀπό τά κεφάλια μας γνωρίζοντας ὅτι ἄν δέν εἴμαστε ἀρκετά οικολόγοι, ἄν δέν εἴμαστε ἀρκετά πράσινοι, πράσινο φίδι πού μᾶς ἔφαγε.

Ποιοί βρίσκονται στά ἀλήθεια πίσω ἀπό αὐτή τήν ἱστορία τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς; Ποιοί εἶναι αὐτοί πού βγάξουν τά πορίσματα γιά τήν κλιματική ἀλλαγή καί πόσο ἐπιστημονικά εἶναι αὐτά; Ποιοί εἶναι αὐτοί πού διαμορφώνουν τήν παγκόσμια ἄποψη περί ὑπερθέρμανσης τοῦ πλανήτη καί δίνουν ὁδηγίες στίς κυβερνήσεις τοῦ “πολιτισμένου” κόσμου γιά τό ποιά θά εἶναι ἡ πολιτική τους αὔριο; Πόσο πολιτισμένη εἶναι, τελικά, αὐτή ἡ πράσινη ἐποχή;

Τό ταξίδι μέσα ἀπό αὐτό τό ἄρθρο δέν θά εἶναι καί τόσο εὐχάριστο ἀλλά ἦρθε ἐπιτέλους ἡ στιγμή νά ποῦμε τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους.

Λίγα λόγια γιά τήν Διακυβερνητική Ἐπιτροπή γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγή

Ἡ ἐπίσημη ἄποψη

Ἡ Διακυβερνητική Ἐπιτροπή γιά Κλιματική Ἀλλαγή (IPCC) εἶναι ἕνας ἐπιστημονικός διακυβερνητικός ὀργανισμός ἐπιφορτισμένος μέ τήν ἀξιολόγηση τῶν κινδύνων τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς πού προκαλεῖται ἀπό τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή συστάθηκε τό 1988 ἀπό τόν Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Ὄργανισμό (WMO) καί ἀπό τό Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν (UNEP), οἱ ὁποῖοι εἶναι καί οἱ δύο ὀργανισμοί τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἀποτελεῖται δέ ἀπό μιά πληθώρα διακεκριμένων ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἀπό διάφορα κράτη μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συμπεριλαμβανομένης καί τῆς χώρας μας. Ἡ IPCC τό 2007, ἔλαβε ἀπό κοινοῦ μέ τόν πρῶν Ἀντιπρόεδρο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἀλ Γκόρ, τό βραβεῖο Νόμπελ Εἰρήνης γιά τή συνεισφορά της στή μελέτη τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς.

Ἡ IPCC δέν ἐπιτελεῖ αὐτόνομη καί πρωτότυπη ἔρευνα. Ἡ κύρια δραστηριότητα της εἶναι νά δημοσιεύει εἰδικές ἐκθέσεις σχετικές μέ τήν Κλιματική Ἀλλαγή οἱ ὁποῖες στηρίζονται κυρίως σέ ἔγκυρη καί δημοσιευμένη ἐπιστημονική βιβλιογραφία.

Μέχρι στιγμῆς ἡ ἐπιτροπή ἔχει δημοσιεύσει τέσσερις ἐκθέσεις ἡ δεύτερη ἐκ τῶν ὁποίων ὁδήγησε τελικά στή διαμόρφωση καί ἐφαρμογή τοῦ γνωστοῦ σέ ὅλους μας Πρωτοκόλλου τοῦ Κιότο.

Ὅπως ἔχει γίνει ἀντιληπτό ἀπό ὅλα τά παραπάνω ἡ IPCC θεωρεῖται ἀδιαμφισβήτητη αὐθεντία σέ ὅτι ἀφορᾷ τήν ἀλλαγή τοῦ κλίματος καί ἀποτελεῖ τήν ἀπόλυτη ἀναφορά γιά ὅσους ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα αὐτό στά κλιμάκια τῶν κυβερνήσεων, τῆς ἀκαδημίας καί τῆς βιομηχανίας παγκοσμίως. Κάθε νόμισμα ὅμως ἔχει δύο ὄψεις. Ἄς γυρίσουμε λοιπόν τό νόμισμα ἀπό τήν ἄλλη.

Ἡ IPCC κάτω ἀπό τό τραπέζι

Ἡ IPCC εἶναι σαφέστατα ὄργανο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ ἀνθρωπι κλειδιά τῆς ἐπιτροπῆς καθὼς καί οἱ κύριοι συγγραφεῖς τῶν διασήμων ἐκθέσεων διορίζονται στήν ἐπιτροπή κατ' εὐθείαν ἀπό κυβερνήσεις κρατῶν μελῶν καί οἱ ἐκθέσεις δημοσιεύονται ἀφοῦ ἔχουν πρῶτα πάρει ἔγκριση ἀπό τίς κυβερνήσεις αὐτές. Οἱ ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν στήν ἐπιτροπή λαμβάνουν πλουσιοπάροχες κρατικές ἐπιχορηγήσεις προκειμένου νά διεξάγουν τήν ἔρευνα τους ἀνεξάρτητα ἀπό τήν IPCC γεγονός τό ὁποῖο τούς καθιστᾷ πλήρως ἐξαρτώμενους. Ἐπιπλέον ὅσον ἀφορᾷ τίς δραστηριότητές τους οἱ ὁποῖες σχετίζονται μέ τήν ἐπιτροπή ὅλα τά ἐξοδα (μετακινήσεις, ὑπερπολυτελή ξενοδοχεῖα κ.α...) καλύπτονται ἀπό κρατικούς πόρους. Τέλος τά συμπεράσματα ὄλων τῶν ἐκθέσεων ἔχουν συναντήσει μεγάλες ἀντιδράσεις στόν ἐπιστημονικό κόσμο γιατί εἶναι προφανές ὅτι ἡ IPCC ὑπηρετεῖ συγκεκριμένη ἀτζέντα τήν ὁποῖα προσπαθεῖ νά προωθήσει παραποιῶντας ἐπιστημονικά δεδομένα. Κορύφωση τοῦ τελευταίου ἀποτελεῖ τό ὄχι καί τόσο γνωστό στό εὐρύ κοινό climategate τό ὁποῖο εἶναι ἓνα σκάνδαλο πού δημιουργήθηκε ὅταν δημοσιοποιήθηκαν emails μελῶν τῆς IPCC στά ὁποῖα τό θέμα ἦταν ἡ παραποίηση ἐπιστημονικῶν δεδομένων προκειμένου νά ἐνισχυθοῦν οἱ θέσεις πού προωθεῖ ἡ ἐπιτροπή.

Ἡ μή-Κυβερνητική Διεθνῆς Ἐπιτροπή γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγὴ - ἡ ἀλλιῶς τό ἀντίπαλον δέος.

Ὁ ἀνεξάρτητος ὀργανισμός μέ τήν ἐπωνυμία “Σχέδιο Ἐπιστημονικῆς καί Περιβαλλοντικῆς Πολιτικῆς” (SEPP), ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐκφραστής τῆς μή-ἐξαρτώμενης καί ἀντικειμενικῆς ἐπιστημονικῆς γνώμης σέ περιβαλλοντικά θέματα, προχώρησε στή δημιουργία τῆς μή-Κυβερνητικῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς γιά τήν Κλιματική Ἀλλαγὴ (NPCC) τό Φεβρουάριο τοῦ 2007 μετά τήν ἐμφάνιση τῆς τέταρτης ἐκθεσης τῆς IPCC στήν ὁποῖα παρατηρήθηκαν ἄνευ προηγουμένου “ἐπιστημονικές ἀτασθαλίες”. Ἡ NPCC ἀπαρτίστηκε ἀπό ἀξιολογητέους καί πλήρως μή-ἐξαρτώμενους ἐπιστήμονες ἀπό ὅλο τόν κόσμο μέ μοναδικό σκοπό τήν ἐπανέξεταση τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων τά ὁποῖα ἡ IPCC χρησιμοποίησε γιά νά φτάσει στά συμπεράσματά της. Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2007 ἡ NPCC ὀργάνωσε ἓνα διεθνές συνέδριο σχετικά μέ τό κλίμα στήν Βιέννη. Τά πρακτικά αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου τό ὁποῖο διεξάχθηκε μέ διαδικασίες πλήρης διαφάνειας καθὼς καί μεταγενέστερες σχετικές μελέτες διεθνῶν ἀκαδημαϊκῶν κατέστησαν δυνατή τή σύνθεση μιᾶς ὀγκώδους ἀναφοράς 800 σελίδων ἡ ὁποῖα μέ στοιχεῖα πού προέρχονται ἀπό ἔγκυρες δημοσιευμένες μελέτες καί παρατίθενται σέ ὅλη τήν ἔκταση τῆς καταδεικνύει τίς ψευδεῖς δηλώσεις τῆς IPCC καί παραθέτει τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀναφορά αὐτή δημοσιο-

ποιήθηκε 2 'Ιουνίου του 2009 όταν στό Κογκρέσο βρισκόταν υπό συζήτηση τό νομοσχέδιο αντιμετώπισης τῆς πλανητικῆς ὑπερθέρμανσης, ἕνα νομοσχέδιο πού θά αὔξανε τό συνολικό κόστος κατανάλωσης ἐνέργειας γιά τούς Ἀμερικανούς καταναλωτές κατά μερικά δισεκατομμύρια δολάρια. Ὁ ἀκριβῆς τῆς τίτλος εἶναι: "Climate Change Reconsidered" καί μπορεῖ νά τήν "κατεβάσει" σέ ἠλεκτρονική μορφή ὁ ὁποιοσδήποτε ἀπό τήν ἠλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.climatechangereconsidered.org/>.

Ἡ αναφορά αὐτή εἶναι καί ἡ βασική πηγή τοῦ παρόντος ἄρθρου. Θά προσπαθήσουμε στή συνέχεια νά συμπύξουμε αὐτό τό δαιδαλώδες ἔργο σέ ὀρισμένα βασικά σημεία. Ἀρχικά θά παραθέτουμε τίς ψευδεῖς δηλώσεις τῆς IPCC καί στή συνέχεια μέ στοιχεῖα θά ἀποκαθιστοῦμε τήν ἀλήθεια. Ἄς ξεκινήσουμε:

1. Ἡ IPCC στηρίζει ὡς ἐπί τό πλεῖστον τίς προβλέψεις τῆς γιά τό μελλοντικό κλίμα τοῦ πλανήτη μας σέ "μοντέλα" προσομοίωσης πού τρέχουν σέ ἠλεκτρονικό ὑπολογιστή. Τό βασικότερο πρόβλημα μέ αὐτά τά μοντέλα, ὅπως προκύπτει ἀπό τή διεθνή ἐπιστημονική βιβλιογραφία, εἶναι ὅτι ἔχουν πολλές ἀτέλειες καί ἀδυνατοῦν νά δώσουν ἀκριβεῖς προβλέψεις, σέ τέτοιο βαθμό μάλιστα πού ἐξ αἰτίας αὐτῶν μπορεῖ ἀκόμα καί τό πρόσημο τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος νά ἀλλοιωθεῖ. Μπορεῖ δηλαδή νά προβλέψουν ἄνοδο τῆς θερμοκρασίας ἐξ αἰτίας τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἐνῶ στήν πραγματικότητα νά ὑπάρξει μείωση αὐτῆς. Σάν νά μήν ἔφτανε ἡ ἐγγενῆς ἀδυναμία τῶν μοντέλων ἔχει φανεῖ ὅτι οἱ ἐπιστήμονες τῆς IPCC ἔχουν ἠθελημένα ἀγνοήσει καί παρακάμψει παγιωμένες τεχνικές καί μεθόδους στόν τομέα τῆς πρόβλεψης προκειμένου νά φέρουν τά ἀποτελέσματά τους ἐκεῖ πού θέλουν.

2. Ἡ εὐαισθησία τοῦ πλανήτη στίς ἀλλαγές θερμοκρασίας ὅπως προκύπτει ἀπό τά παραπάνω μοντέλα, τά ὁποῖα υἱοθετεῖ πλήρως ἡ IPCC, κατά τή γνώμη τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς κοινότητας εἶναι ὑπερβολικά μεγάλη καί λανθασμένη. Ὁ πλανήτη μας ἔχει μιά σειρά ἀπό θερμοστατικούς μηχανισμούς οἱ ὁποῖοι κατ' οὐσίαν δέν ἐπιτρέπουν μεγάλες μεταβολές στήν παγκόσμια μέση θερμοκρασία, μηχανισμούς πού ἡ IPCC ἔχει πλήρως ἀγνοήσει. Πιό συγκεκριμένα: α) Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν ἀνακαλύψει μιά ἀλληλεπίδραση μεταξύ τῆς δημιουργίας νεφῶν καί τῆς ἐπιφανειακῆς θερμοκρασίας τῆς θάλασσας ἡ ὁποία δρᾷ σάν θερμοστατικός μηχανισμός ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ στίς τροπικές ζῶνες τῆς γῆς καί μπορεῖ νά διοχετεύει τήν ἐπιπλέον θερμότητα στό διάστημα. Αὐτός ὁ μηχανισμός ἀπό μόνος τοῦ μπορεῖ νά ἀντισταθμίσει ὅλη τήν ἐπίδραση στήν αὔξηση τῆς μέσης θερμοκρασίας πού εἶχαν ὅλες οἱ ἀνθρωπογενεῖς ἐκπομπές διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα σέ ὅλη τήν ἱστορία τῆς

άνθρωπότητας. β) Ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας προκαλεῖ τὴν αὐξηση ἐκπομπῶν θειούχου αἰθέρα ἀπὸ τοὺς ὠκεανούς. Τό συγκεκριμένο ἀέριο ὅταν ἐνσωματώνεται στὰ σύννεφα αὐξάνει δραστικά τὴν ἀνακλαστικότητα τους γεγονός τό ὁποῖο συντελεῖ στήν ψύξη τοῦ πλανήτη. γ) Καθώς ἡ περιεκτικότητα τῆς ἀτμόσφαιρας σέ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα συνεχίζει νά αὐξάνει παράλληλα μέ τὴν θερμοκρασία, τά φυτά ἐκλύουν αὐξανόμενες ποσότητες θειούχου καρβονυλίου τό ὁποῖο ὡς ἀέριο φτάνει στήν στρατόσφαιρα ὅπου μετατρέπεται σέ σωματίδια πού ἀνακλοῦν ἡλιακή ἀκτινοβολία γεγονός τό ὁποῖο ἔχει ψυκτική γιά τόν πλανήτη ἐπίδραση. δ) Τέλος ἡ αὐξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα στήν ἀτμόσφαιρα εὐνοοῦν τὴν γενικότερη βιολογική ἀνάπτυξη ἢ ὁποία ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τὴν ἔκλυση ἀερίων πού εὐνοοῦν τό σχηματισμό νεφῶν τά ὁποία μέ τή σειρά τους ἀνακλοῦν ἡλιακή ἀκτινοβολία μέ ψυκτική ἐπίδραση. Ἐπιπλέον ἡ φυτική ἀνάπτυξη προκαλεῖ τὴν δέσμευση τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα καί μεταφορά τοῦ ἄνθρακα ξανά στό ἔδαφος.

3. Ἡ IPCC δηλώνει ὅτι βρῆκε στοιχεῖα, μετά ἀπό ἀνάλυση ἀρχαίων θερμοκρασίας, τά ὁποία δείχνουν ὅτι ὁ ρυθμός ὑπερθέρμανσης τοῦ πλανήτη κατά τὴ διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα ἦταν ὁ μεγαλύτερος μέ διαφορά πού ἔχει σημειωθεῖ τά τελευταῖα 1300 χρόνια ἀνθρώπινης ἱστορίας. Αὐτό πού οἱ καλοί αὐτοὶ κύριοι “ἔξεχασαν” νά μᾶς ἀναφέρουν εἶναι ὅτι τά ἀρχεῖα θερμοκρασίας πού χρησιμοποίησαν δέν εἶναι παρά ἕνας ὑπολογισμός τῶν θερμοκρασιῶν τοῦ πλανήτη τά τελευταῖα 1000 χρόνια μιᾶς καί ὅπως εἶναι εὐνόητο δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν ἀρχεῖα μέσης θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη τῶν τελευταίων 1000 ἐτῶν. Ἐπιπλέον ὁ ὑπολογισμός αὐτός δημοσιεύθηκε τό 1988 ἀπὸ τόν Michael E. Mann καί τοὺς συνεργάτες του καί ἔκτοτε ἔχει κατά κόρον ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τὴ διεθνή ἐπιστημονική κοινότητα. Ἀνεξάρτητες καί ἔγκυρες ἐκτιμήσεις ἐπιστημόνων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱστορία θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη, ἐκτιμήσεις στίς ὁποῖες ἔχουν ἐφαρμοστεῖ ὅλες οἱ ἀπαιτούμενες διορθώσεις, δείχνουν ὅτι τό Μεσαίωνα ἡ θερμοκρασία ἦταν ὑψηλότερη ἀπὸ ὅτι εἶναι σήμερα στήν Ἀρκτική, Ἀνταρκτική, Ἀφρική, Ἀσία, Εὐρώπη, Βόρεια καί Νότια Ἀμερική! Στοιχεῖα ἀπὸ δορυφόρους τά ὁποία ἔχουν παντελῶς ἀγνοηθεῖ δείχνουν πολύ ἥπιες τάσεις αὐξησης τῆς θερμοκρασίας κατά τὴ διάρκεια τῶν δύο τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ 20ου αἰῶνα καί δραματική πτώση αὐτῶν τῶν τάσεων κατά τὴ δεκαετία πού διανύουμε. Τά ἀρχεῖα θερμοκρασίας τῆς Γροιλανδίας καί ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἀρκτικῆς δείχνουν ὅτι ἡ μέγιστη θερμοκρασία σημειώθηκε καί τό 1930 καί μειώνεται ἔκτοτε! Τέλος οἱ ἱστορικές μέσες θερμοκρασίες τῆς Ἀνταρκτικῆς δέν δείχνουν καμμιά στατιστικά σημαντική αὐξηση θερμοκρασίας κατά τὴ διάρκεια τό 20ου αἰῶνα.

4. Ἡ IPCC κραυγάζει ὅτι οἱ πάγοι λιώνουν μέ δραματικά ὑψηλό ρυθμό ἐξ αἰτίας τοῦ φαινομένου τοῦ θερμοκηπίου καί ὅτι τό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας αὐξάνεται ἐπικίνδυνα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι στήν ἱστορία τῆς Γῆς οἱ πάγοι ὑποχωροῦν καί αὐξάνονται περιοδικά. Δέν ὑπάρχει δέ καμμία ἀπολύτως ἔνδειξη ὅτι ὁ ρυθμός ὑποχώρησης τῶν πάγων ἔχει αὐξηθεῖ ἀπό ὅταν τά ἐπίπεδα διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἀνέβηκαν πάνω ἀπό τά ἐπίπεδα τῆς προβιομηχανικῆς ἐποχῆς. Αὐτό τό γεγονός δείχνει ὅτι τό λιώσιμο τῶν πάγων (ὅποτε αὐτό συμβαίνει) εἶναι ἕνα φυσικό φαινόμενο, τό ὁποῖο συμβαίνει στό φυσικό του ρυθμό καί ἡ ἀνθρώπινη δραστηριότητα δέν φαίνεται νά ἔχει καμμία ἐπίδραση πάνω σέ αὐτό. Ἡ συνολική ἐπιφάνεια τῶν πάγων στήν Ἀνταρκτική ὄχι μόνο δέν μειώνεται ἀλλά μελέτες ἔχουν δείξει ὅτι αὐξάνεται κατά τή διάρκεια τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Ἡ IPCC ἀνέφερε ἐπικίνδυνη λέπτυνση τοῦ παγοστρώματος στήν Ἀρκτική θάλασσα ἡ ὁποία ὀφείλεται ὅπως δήλωσαν στό φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου. Τά πραγματικά στοιχεῖα δείχνουν ὅτι αὐτή ἡ λέπτυνση ὄντως συνέβη ἀλλά εἶναι φυσική συνέπεια ὀρισμένων ἀλλαγῶν στήν ἀτμόσφαιρα οἱ ὁποῖες ἔχουν συμβεῖ ἀρκετές φορές τίς τελευταίες δεκαετίες καί ἀναμένεται νά συνεχίσουν νά συμβαίνουν. Τό φαινόμενο αὐτό οὐδεμία σχέση ἔχει μέ τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα. Ἡ IPCC βάσει πάντα τῶν “μοντέλων” τῆς εἶχε προβλέψει αὐξηση τῶν βροχοπτώσεων σύμφωνα μέ τήν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας. Γιά ἀκόμα μιά φορά μελέτες σέ παγκόσμια κλίμακα δείχνουν ὅτι δέν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμιά διαφοροποίηση στό ρυθμό τῶν βροχοπτώσεων. Τέλος ἡ αὐξηση τοῦ ἐπιπέδου τῆς θάλασσας δέν ἔχει ἐπιταχυνθεῖ καθόλου κατά τή διάρκεια τοῦ πρόσφατου παρελθόντος. Οἱ παράγοντες πού καθορίζουν τό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας ὅπως ἡ ἰσορροπία τῶν ὑδάτων ὅλων τῶν ὠκεανῶν τῆς γῆς καί ἡ δυναμική συνεισφορά ὑδάτων ἀπό τοῦς πόλους, κατά τήν παγκόσμια ἐπιστημονική κοινότητα, βρίσκονται αὐτή τή στιγμή πολύ μακριά ἀπό τή δυνατότητα κατανόησής μας, ὅποτε δέν ὑπάρχει ἀπολύτως κανένα μοντέλο πού νά μπορεῖ νά προβλέψει τήν ἐπίδραση τῆς αὐξησης τῆς θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη στό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας.

5. Ἡ IPCC προβλέπει ὅτι ἡ κλιματική ἀλλαγὴ θά προκαλέσει ἀκραῖα καιρικά φαινόμενα ὅπως κυκλῶνες, τυφῶνες, χιονοθύελλες, πυρκαγιές, τεράστιες ξηρασίες γιά ὀρισμένα σημεῖα τοῦ πλανήτη καί καταστροφικές πλημμύρες γιά κάποια ἄλλα. Αὐτά εἶναι ὅλα; Εἶστε σίγουροι ὅτι δέν ξεχάσατε τίποτα; Δράκοι δέν θά πετᾶνε φτύνοντας φωτιά καί καταστρέφοντας ὅ,τι συναντήσουν στό διάβα τους; Ἡ σοβαρή ἐπιστήμη ἀπαντᾷ τά ἐξῆς στήν παραπάνω καταστροφολογία: α) Δέν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμιά διαφοροποίηση στή διάρκεια καί στή συχνότητα ἐμφάνισης ξηρασιῶν, β) Οἱ πλημμύρες στήν Ἀσία, Εὐρώπη καί Βόρεια Ἀμερική ὑπῆρξαν λιγότερο συχνές καί ἔντονες

κατά τή διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα, γ) Δέν ὑπῆρξε αὐξηση στή συχνότητα ἐμφάνισης ἢ στή σφοδρότητα τροπικῶν κυκλώνων καί τυφῶνων ὁπουδήποτε στόν κόσμο. Ἐπιπλέον τό φαινόμενο τοῦ Ἐλ Νίνιο δέν παρουσίασε ἀπολύτως καμμία διαφοροποίηση κατά τή διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα. Μελέτες δείχνουν ὅτι ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας συντελεῖ τή μείωση ἢ ἀκόμα καί στήν ἐξάλειψη τέτοιων φαινομένων, δ) δέν ὑπάρχουν πουθενά στοιχεῖα πού νά συνδέουν τούς ρυθμούς ἐμφάνισης τῶν βροχοπτώσεων μέ τήν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας, ε) Δέν ὑπάρχουν στοιχεῖα πού νά δείχνουν αὐξηση στίς θύελλες παγκοσμίως τά τελευταῖα 150 χρόνια, στ) Κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου 1950-2002 ὅπου σημειώθηκε 20% αὐξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα στήν ἀτμόσφαιρα δέν παρατηρήθηκε καμμία ἀλλαγῆ στήν περιοδικότητα ἢ στή διάρκεια τῆς κάλυψης ἀπό τό χιόνι τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς. Ἐπιπλέον ἔχει παρατηρηθεῖ μιὰ τάση ὑφησης ὅσον ἀφορᾷ τίς χιονοθύελλες. ζ) Τέλος δέν ὑπάρχουν δεδομένα πού νά συνδέουν τήν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας τοῦ πλανήτη μέ ἐκτάσεις πού ἔχουν καεῖ ἀπό πυρκαγιές.

6. Ἡ IPCC δηλώνει πῶς ἡ αὐξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα καί ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας ἔχουν δυσμενεῖς συνέπειες στό γενικότερο οἰκοσύστημα. Ὡς γνωστόν τή βάση τοῦ οἰκοσυστήματος ἀποτελοῦν τά φυτά. Τά αὐξημένα ἐπίπεδα διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα εὐνοοῦν κατ' ἐλάχιστον 30% ὅσον ἀφορᾷ τήν παραγωγικότητά τους ὅλα τά φυτά πού βρίσκονται στήν ξηρά καθώς καί σέ ὑδατικά περιβάλλοντα. Ἐπιπλέον, μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐμπλουτισμένη σέ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα, βοηθᾷ τά φυτά νά ἀντεπεξεέλθουν σέ δυσμενεῖς γιά αὐτά περιβαλλοντικές συνθήκες ὅπως ὑψηλή ἔδαφική ἀλατότητα, ὑψηλή θερμοκρασία ἀέρα, φῶς χαμηλῆς ἔντασης καί ἄγονο ἔδαφος. Τέλος, τά ὑψηλά ἀτμοσφαιρικά ἐπίπεδα τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, σχεδόν πάντα ἀκυρώνουν τά ἀρνητικά ἀποτελέσματα πού ἔχει μόλυνση τοῦ ὄζοντος στή φωτοσύνθεση.

7. Ἡ IPCC δηλώνει ὅτι σύμφωνα μέ τίς ἀναλύσεις της ἔχει διαπιστώσει ὅτι ἡ κλιματική ἀλλαγῆ ὀδηγεῖ σέ αὐξημένη ἐξάλειψη ζωϊκῶν εἰδῶν μέ καταστροφικές ἐπιπτώσεις στή βιοποικιλότητα καί στό περιβάλλον. Ἡ παραπάνω δήλωση σέ καμμία περίπτωση δέν ὑποστηρίζεται ἀπό τήν διεθνή βιβλιογραφία. Τά ζωϊκά εἶδη, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἱστορία τοῦ πλανήτη, ἔχουν ἐπιδείξει ἐξαιρετική ἀντοχή καί προσαρμοστικότητα σέ κλιματικές ἀλλαγές καί, σύμφωνα μέ τήν ἡλικία τους, εἶναι προφανές ὅτι ἔχουν περάσει πολλούς κύκλους κλιματικῆς ἀλλαγῆς. Ὑπάρχουν μόνο τέσσερις ἐπιστημονικά ἀποδεδειγμένοι λόγοι πού ὀδηγοῦν στήν ἐξάλειψη ζωϊκῶν εἰδῶν. Αὐτοί εἶναι α) ἀστεροειδεῖς, β) κυνήγι, γ) γεωργία καί δ) εἰσαγωγή ξένων στό οἰκοσύστημα εἰδῶν πού τελικά ἐπικρατοῦν. Κανένας ἀπό τούς παραπάνω λόγους δέ, δέν

συνδέεται μέ τήν αύξηση τῆς θερμοκρασίας ἢ μέ τήν αύξηση τῶν ἐπιπέδων διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα. Δεδομένα πού ἔχουν συλλεγεῖ ἀπό τό περιβαλλοντικό πρόγραμμα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν δείχνουν ὅτι ὁ ρυθμός ἐξάλειψης τῶν εἰδῶν κατά τή διάρκεια τοῦ 20ου αἰῶνα ἦταν ὁ χαμηλότερος τῶν τελευταίων 500 ἐτῶν. Ἀντίθετα πρὸς τά λεγόμενα τῆς IPCC, τά περισσότερα εἶδη φαίνεται ὅτι εὐνοήθηκαν ἀπό τήν αύξηση τῆς θερμοκρασίας τῶν τελευταίων 100 χρόνων.

8. Ἡ IPCC τελικά ἀποφαίνεται ὅτι ἡ κλιματική ἀλλαγὴ εὐνοεῖ τήν ἀνάπτυξη τῶν ἀσθενειῶν, συντελεῖ στήν συνολική ἐπιδείνωση τῆς υἱείας παγκοσμίως, στήν αύξηση τῶν πρόωρων θανάτων καί τελικά στή μείωση τῆς ποιότητας ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια ὅπως πάντα βρίσκεται στήν ἀντίπερα ὄχθη: α) Ὅλα τά παραπάνω στοιχεῖα δείχνουν πῶς ἡ αύξηση τῆς θερμοκρασίας καί τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἔχοντας αύξήσει τή φυτική παραγωγή (70% τό σιτάρι, 30% τά δημητριακά, 33% τά φρούτα, 62% τά ὄσπρια, καί 51% τά λαχανικά) ἔχουν καταστήσει δυνατό, ὁ ὄλοένα αύξανόμενος πληθυσμός τῆς γῆς, νά τρέφεται χωρίς νά κατασπαράζει τό οἰκοσύστημα, β) Μελέτες ἔχουν δείξει πῶς ἡ αύξηση τῆς μέσης θερμοκρασίας ἔχει συντελέσει στή μείωση τῶν καρδιαγγειακῶν νοσημάτων, γ) ἄλλες μελέτες δείχνουν ὅτι ἡ θνησιμότητα ἀπό ἀσθένειες τοῦ ἀναπνευστικοῦ μειώνονται ὅσο ἡ θερμοκρασία αύξάνεται, δ) Τέλος φαίνεται ὅτι ἡ αύξηση τῶν ἐπιπέδων τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα ἔχει συντελέσει στήν αύξηση τοῦ μέσου ὄρου ζωῆς.

“Καλοῦμε τήν κυβέρνηση τῶν ΗΠΑ νά ἀπορρίψει τό πρωτόκολλο τοῦ Κιότο καθώς καί κάθε ἄλλη παρόμοια πρόταση. Τά προτεινόμενα ὅρια γιά τά ἀέρια τοῦ θερμοκηπίου θά βλάψουν τό περιβάλλον, θά ἐμποδίσουν τήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας, καί θά βλάψουν τήν υἱεία καί τήν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας. Δέν ὑπάρχουν πειστικά ἐπιστημονικά στοιχεῖα πού νά ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ ἀνθρωπογενεῖς ἐκπομπές διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, μεθανίου, ἢ ἄλλων ἀερίων τοῦ θερμοκηπίου προκαλοῦν ἢ μπορεῖ νά προκαλέσουν στό ἐγγύτερο μέλλον καταστροφική θέρμανση τῆς γῆινης ἀτμόσφαιρας καί βλάβη στό κλίμα τῆς Γῆς. Ἐπιπλέον, ὑπάρχουν σημαντικές ἐπιστημονικές ἀποδείξεις ὅτι ἡ αύξηση τῆς ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιπέδων διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα δροῦν εὐεργετικά στό φυσικό περιβάλλον τῶν φυτῶν καί τῶν ζῶων τῆς Γῆς.”

Κάπου ἐδῶ θά πρέπει νά βάλουμε μιά τελεία καί γιά νά μπορέσουμε νά ἐπεξεργαστοῦμε ὅλα τά παραπάνω, ἀλλά κυρίως γιά νά μήν ἀπελπιστοῦμε τελείως μέ τή σήψη τῶν ἀνθρώπων πού φαίνεται ὅτι κινοῦν τά νήματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Θά ἤθελα, τελειώνοντας, νά τονίσω ὅτι ὅλα αὐτά δέν γράφτηκαν γιά νά ποῦμε στοὺς ἀνθρώπους νά μήν ἔχουν οἰκολογική συνείδηση. Ἄλλωστε εἶναι σημάδι πολιτισμοῦ καί πνευματικῆς καλλιέργειας ὅταν ὁ ἀνθρώπος

σέβεται καί δέν καταστρέφει τό περιβάλλον πού τοῦ προετοίμασε ὁ Θεός γιά νά ζήσει. Φυσικά καί θά πρέπει νά μειώσουμε τίς ἐκπομπές τῶν ρύπων μας. Φυσικά καί θά πρέπει νά ἀνακυκλώνουμε τά σκουπίδια μας. Φυσικά καί θά πρέπει νά μάθουμε νά ἐκτιμᾶμε ὅτι μᾶς προσφέρεται. Φυσικά καί πρέπει νά γίνουμε τελικά ἄνθρωποι. Σέ καμμία περίπτωση ὅμως δέν θά δεχτοῦμε τίς προσπάθειες τοῦ συστήματος νά μᾶς χειραγωγήσει καί νά μᾶς ἐλέγξει μέσα ἀπό ἕνα καθεστῶς τρόμου καί καταστροφολογίας. Λέμε ὄχι σέ ἕνα σύστημα πού μᾶς θέλει φοβισμένους, ἄβουλους καί συρρικνωμένους σέ μιά γωνιά νά δεχόμαστε μέ εὐλαβική ὑπακοή ὅλα αὐτά πού μᾶς λέει καί ὅλα αὐτά πού μᾶς ἐπιβάλλει. Μέχρι ἐδῶ... Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω...

K. B.

Μοριακός Βιολόγος